

Několik bodů k tématu: MÍR [1982]

- 1 Mír v žádném případě není absolutní hodnotou. Existuje také ne-spravedlivý nebo falešný mír. Ani život není absolutní hodnotou; ne každý život je lepší než smrt.
- 2 Mír nesmíme chápat jako pouhou neexistenci (absenci) války. Pro opravdový mír jsou nutné vnitřní i vnější podmínky. Žít v míru znamená nejenom žít bez nebezpečí, bez ohrožení, ale také mít jakousi životní odvahu, jakousi vnitřní statečnost.
- 3 Subjekty mírového života jsou lidé, nikoliv teprve společnosti, národy, státy. Lidé, kteří žijí v porobě a pod útlakem, nežijí v míru, i když patří ke společnosti, k národu nebo státu, které nejsou ve válečném stavu.
- 4 Skutečná mírová práce nesmí být nikdy naivní. Vyslovit se proti každé válce je příliš jednoduché; pro opravdový mír je třeba něco účinného podniknout, a to znamená: jsouce mírově orientováni, musíme rozumně politicky myslet (přirozeně nikoliv mocensko-politicky).
- 5 Pro mír musíme přinášet neméně obětí než pro válku. Kdo volí mír jen proto, aby mohl méně obětovat, spolupracuje vlastně na přípravě války.
- 6 Dosavadní zkušenosti nás poučují, že národy, které nezbrojily, se dostaly do války právě tak, jako národy, které zbrojily. Vyzbrojenost ani odzbrojení nepředstavují žádné skutečné příčiny války.
- 7 Nesmíme dopustit, aby naše mírové naděje byly zakotveny v mezinárodních mírových smlouvách, jestliže uvnitř zemí, které jsou smluvními partnery, nežijí nebo nesmějí žít lidé v míru. V takových případech pomáhá mírová propaganda jen zastírat válečné přípravy.
- 8 Veškerá mírová práce musí být hluboce spjata s úsilím o upevnění základních lidských práv a svobod. Neexistuje možnost, jak udržet mír, jestliže lidé nesmějí žít ve svobodě a v rovnoprávnosti také ve vnitřospolečenském životě, a to právě tak individuálně jako kolektivně.
- 9 Rozdělený mír není žádným mírem. Mír je nedělitelný, v každém případě v naší době - a to právě tak, jako je nedělitelná svoboda, a to jak uvnitř společnosti, tak také ve světovém měřítku. Neexistuje žádná skutečná možnost míru v Evropě, když dochází k takovým případům jako např. Guatemala a Salvador v Latinské Americe, Vietnam, Kambodža a Afghánistán v Asii atd. atd. Proto tedy musí být mírové aktivity světově politicky orientovány (a musí tak také myslet).
- 10 Míroví aktivisté nesmějí očekávat, že budou moci pracovat v souhlasu se svými vlastními, ale ani s jinými vládami. Ve všech státech je třeba udržovat mírové aktivity v ostré nezávislosti na vládách a oficiálních úřadech.

- 11 Ujařmení je třeba vidět také tam, kde nedochází k žádnému velkému hluku a kraválu. Neexistují jenom Palestinci, ale také Kurdové, Arméni atd. atd.
- 12 Každá skutečně účinná mírová aktivita bude státními úřady považována za nelegitimní a nebezpečnou. Proto je třeba velice pečovat o to, aby naše aktivity byly na obou, případně na všech stranách vyvážené. Nemá valného smyslu se obracet jen proti vlastní vládě kriticky a zůstat nekritický vůči jiným vládám; totéž však platí i obráceně.
- 13 Spolupráce mírových skupin v mezinárodním měřítku je nezbytná. Právě tu však existují převeliké potíže, jak vejít v kontakt s těmi skupinami, které jsou - protože neoficiální - svými úřady považovány za podezřelé a ilegální.
- 14 Je velmi riskantní počítat s dobrou vůlí ze strany takových vlád, které nejsou v míru se svými vlastními občany a národy. Právě proto musí být mírová práce spojována se zápasem o lidská práva.

(začátek června 1982, překlad)